

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Philosophia Aristotelica-Thomistica - Cod.
Ettenheim-Münster 226**

**Endel, Roman
Majer, Ferdinand**

[s.l.], 1731-1732

Articulus 1mus

[urn:nbn:de:bsz:31-120354](#)

Philosophia Transnascens

Metaphysica

disputatio

ente reali et p[er] ipso inividuo.

Quaestio;

*de quidde ente reali
in quin.*

Artus; i[n] mus

*an ens reale p[er] se p[ro]p[ter]e a suis
inferioribus et an sit universalis
et analogus respectu sicut
inferiorum.*

Pr[imi]o. nō entis ab oib[us] ille id q[uod] ē; hinc autem N. 333us
vort: ens definib[us] est: 1. I. 2. a: 3. Edictio, cui
quid est. Estens enī q[uod] suum ens, q[uod] tunc ib[us] ē: alia
et se assertio, aliud existēt unde ens dicitur
sumi. Dupliciter nominatur et partitur, nolbet
q[uod] est esse abesse ab exercitio existendi, partitur
autem ratione, q[uod] existens. et q[uod] est esse ex isto in
actu exercitio. sed rigits ens dicitur ē hoc, ut p[ro]p[ter]e
ē, Tunc ens sumit nō esset. et h[oc] ē p[ro]p[ter]e
de quotidiate entis hoc modo explicata dicitur. Anq[ue]
suo oblitu p[ro]p[ter]e p[er] se p[er] se ab inferioribus p[ro]p[ter]e
ab ente ē ē, et ab ente ab alio, ab ente p[er] se in
alio. et quo

Secundo. p[ro]p[ter]e aliud ē agens aliud positing, agens N. 333us
q[uod] inter plures p[ro]p[ter]e oblitu gaf[us] uniu[er]sitate cogito
se dico. ita ut illa p[ro]p[ter]e omittas, et disimiles.

positiva ē, qd̄ int̄g. operas nō ab alio, cum quis
quifit sē q̄iuntur, ita ut ambo p̄t̄a mutuo exq̄d̄
ab eisdē p̄t̄al p̄t̄io q̄ceptu. quodā ceterā aliā p̄t̄as
q̄t̄, an sicut cāl ē univord, es p̄fētē p̄t̄indit p̄t̄
ā sūr in fēt̄osibg. ita ut in illo p̄fētē relueat
oās cālis ab dō. qd̄ relueat oās hori ē equi;
ita etn ens m̄ q̄lā p̄t̄is p̄fētē p̄t̄indit; ut sola
oās entis relueat ab p̄t̄is ev, qd̄ t̄ h̄ad q̄ceptu re-
m̄p̄t̄entis in fēt̄ia sūr d̄ffēt̄a entis. t̄m̄i

N. 222^m Dic 10. conceptq̄ obitvō entis p̄t̄is p̄fētē p̄t̄ac ip̄s
ā sūr in fēt̄ibg d̄ffēt̄is et modis m̄ eo sūr p̄t̄a, quod
dixi in p̄t̄amme 90. Ots gl̄os rāce. nulla d̄ffēt̄a
ē p̄ceptu obitvō entis, qd̄ q̄ceptu obitvō entis, p̄t̄is
ē p̄fētē p̄t̄is ab oī modo ab d̄ffēt̄a. a p̄t̄is qd̄p̄t̄ ē de
q̄ceptu obitvō entis q̄fēt̄is p̄t̄alēt̄ ens oī rāce
entis; s̄d nullḡ modis nulla d̄ffēt̄a q̄fēt̄is p̄t̄alēt̄
ens in rāce entis; qd̄ nullḡ modis nulla d̄ffēt̄a ē
q̄ceptu obitvō entis. m̄ ē cēta, qd̄ en ē ē de
q̄ceptu obitvō aliusq; qm̄ ē p̄t̄is p̄t̄alēt̄ qd̄p̄t̄ alius
in p̄t̄is. ens ē; ius ex nāa sūa oibg molis et d̄ffēt̄is
qd̄ nullḡ molis nulla d̄ffēt̄a q̄fēt̄is p̄t̄alēt̄ ens.
sā. ius. Itēd̄ ē; ius alius ex nāa sūa, a quo ē vales
Subfiffend̄ oibg. sā ab ene qd̄ nullḡ molis d̄ffēt̄a
vales Subfiffend̄ q̄fēt̄is; n̄ ē vales ē ens, qd̄
p̄t̄alēt̄, qd̄ ē ens, qd̄ ē D̄ns, et s̄d de alijs.
L̄ies cōtra vales ē D̄ng qd̄ ē ius, qd̄ ius ē; ius
ns. oibg sūr molis et d̄ffēt̄is.

N. 530 Dic 11. ens ē univord repectu sūt̄o in fēt̄o
nemp̄ Dei et reānd. sāc gl̄os ē q̄ta Subfiffend̄ et
plorosq̄ 220s, ē t̄m̄ d̄ffēt̄i 2. 2 ret. 2, 10 ubi ait: ens ē ē
geng, qd̄ in cludit in modis q̄ta Realibg, ubi Iphg
l̄igt ē d̄ffēt̄ in clusionē nāt̄. sā ab p̄t̄alēt̄. na p̄t̄
ex sola in gl̄os reali p̄t̄is in fēt̄i alp̄ n̄ ē geng, qd̄
etn cāl n̄ ē geng, qd̄ in cludit realis in sūr d̄ffēt̄a.

rad in superē. Uniuersit̄ illud, cuius rāo affecta, non
ē p̄tē eadē in suis inferiorib⁹, sed rāo affecta q̄ non
enī filia eadē in suis inferiorib⁹ q̄t̄ ē uniuersit̄.
n̄ t̄t̄, q̄d̄ in uno p̄tē es in aliō rāo q̄ p̄tē diversa
in illo. T̄t̄ rāo affecta q̄ nome ens ita t̄t̄ p̄tē ad ha
inferiora q̄. n̄ p̄tē. ens ita ē ac habens ē, d̄ p̄tē
deḡ labes p̄tē ē, q̄ labes ē q̄ sp̄cū, et a p̄tē ē
rēo q̄ p̄tē p̄tē et audilē? Similiter q̄parando
p̄tē ad audilē, ita ita p̄tē p̄tē dei habens ē, iū
olo, sicut in se existat. audiens ē in alio: q̄s q̄parando
deū r̄ne enī mīcātū ad ente creatu rāo ente reperit
in eo p̄tē, in hoc rēo rāo q̄p̄tē, et similiter q̄parando
p̄tē ad audilē. rāo ente reperit p̄tē in ita, in
ihs̄ rēo rāo q̄p̄tē, q̄ rāo affecta q̄ nome ens, n̄ rāo
eaudē in suis inferiorib⁹.

Solvunt̄ obiectos.

Obiectum 1. q̄d̄. mīcātū p̄tē transcendens v̄o p̄tē N. 537 u.
p̄tē ab eo q̄ transcendit. (Ad enī p̄tē transcendens,
q̄ n̄ v̄o p̄tē p̄tē, ab eo q̄ p̄tē, atque enī p̄tē
aīs r̄nos modis et p̄ficiā q̄ n̄ v̄o ab eo p̄tē p̄tē.)

Obiectum 2. enī de q̄p̄tē obiecto p̄ficiā, q̄ p̄ficiā p̄tē obiecto
obiecto ens, q̄s mīcātū in t̄m̄ enī obiecto p̄tē.

Obiectum 3. p̄tē p̄tē p̄tē in suis inferiorib⁹ ē uniuersit̄. Ad
q̄p̄tē ente, ut in hēc glāa dīm̄ n̄ ē uniuersit̄,
q̄d̄ rēo p̄tē p̄tē, q̄d̄ v̄o. q̄p̄tē excludens à sua
rāo q̄nī ad divulgātū ē uniuersit̄. Ad q̄p̄tē p̄tē
p̄tē ab in suis inferiorib⁹ excludens à sua q̄nī ad dīm̄.
q̄d̄ q̄p̄tē, p̄tē p̄tē ab in suis inferiorib⁹ ē uniuersit̄. n̄ ē c̄ta.
n̄ t̄t̄, om̄ dīstat in aliquo q̄p̄tē quās p̄uenit à p̄ficiā
inferiorib⁹ ad quā q̄t̄, q̄d̄ q̄p̄tē excludens à sua
rāo q̄nī ad p̄ficiā in genere excludens ab ita
ad dīficiātē.

34. Si em est parte quicquid est illud est vere objectione
et modus et dilecta, ut p[ro]p[ter]a facilius miscet ipsa et dilecta
probat causam sed hoc non est dictio diuina g[ra]tia C. sicut
in mortis et dilecta est parte exclusa a ceptu obituum
dilecta non mortis quicquid advenire ut Iher[es] et g[ra]tia
aliquod secundum quod tabitis quod miscet ceptu beatitudinis
ita p[ro]p[ter]a ac modos advenientes ex artu.

35. et utrumque etiam gloria: enim quaevis d[omi]n[u]s univ[er]soru[m] q[uo]d
est anxi p[ro]p[ter]a a p[ro]p[ter]a omni horum d[omi]n[u]s illud q[uo]d h[ab]et
ad nos et eandem ratione dilecta nos. sed hoc est quoniam
q[uo]d C. in p[ro]p[ter]a cordis nrae enim omnia entia dilecta.
H[ab]emus in eandem non dilecta q[uo]d ratione facili enim est
et est habere entia. sed hoc non est dilecta de quoniam
omni ratio nee d[omi]ni dilecta. sed etiam audiens q[uo]d C.

36. Mediū allēl toni Sylm: debet esse universum.
ens p[ro]p[ter]a omnia in Sylm q[uo]d C. in certa. in p[ro]p[ter]a
in mediū in eis universum. sed etiam aquivolum et analogum
quaevis p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a nrae caritatis, ut in cunctis rationibus
ut eandem ratione. immo sunt in Sylmo q[uo]d d[omi]ni q[uo]d d[omi]ni
aqua vox et analogum aquivales plures sonus.

N. 530us 37. Dilecta d[omi]n[u]s. T[em]p[or]e mea p[ro]p[ter]a transiens p[ro]p[ter]a parte p[er]ficiens
ab eo q[uo]d transiens p[ro]p[ter]a perficiens et in objectione non es
commeat eadem d[omi]n[u]s co[n]tra C. sed enim modus et dilecta
probus ostendit. h[ab]et extra ceptu obituum entia p[ro]p[ter]a m[od]estia
ita quicquid ens, ut non quicquid modus et dilecta que
est pulchra natura. q[uo]d vero ens est de ceptu obituum modus
et dilecta in p[ro]p[ter]a d[omi]ni sperare ens a modis et dilecta
nrae q[uo]d illud est p[er]fectum clausum. et haec est p[er]fectio postmodum
ad d[omi]num. ca. dc. q[uo]d in p[ro]p[ter]a obituum p[er]ficiens et dilecta p[er]ficiens
perficiens C. p[ro]p[ter]a nrae contra C. C. C. d[omi]n[u]s pacet ex iudeo
mutio.

ad 6. b. n. ad h. prob. dñ. quod excludens à sue oculis
qui ad dñm est de m' artib' dñm virtutis et radicale ē
univora c'm excludens dñm. dñm est artib' n'm et si dñ
n:c. dñm in eph' nro quod obit' entis n'm includat
frater dñm. qd qm' ē universalia transiuntur
ex noua oculis. ipsaq' raro transiuntur perib' in gloriet'
in oī m' fitione. m' oī m' et dñm. ita ut ab illis p'f'p'
meritis exigas participari ut dñm. hoc exige
dñm. cu' qua' raro entis perib' ē in s'c' m' fitione
eratis dñm virtutis ipa' qm' ab oculis excludit.

dñm. n: qd m' ad p: dñm. ut aliquid raro quod sit
vere ac p'nic' qd' dñm sufficiere. p'f'p' excludens
m' m' et dñm ab oculis. dñm raro requiri. ut ipa'
raro m' includat et q'bi' ab illo. Dñm ab oculis
quod raro entis n'm includat autem frater modo et
dñm m' et dñm includens atq' q'bi' autem
frater ens.

Per ad 6. b. n. ad cuius p: dñm. dñm in dñm universa
dicuntur. qm' raro ē quod. et raro noī acomodata
eadd debere raro raro oī eandem. ut raro entis n'm
et p'lic' eadd m' fitione. h'c' m' dñm. labas ē
p'les. raro habet ut qd' q'bi' dñm. ut p'paratio p'la
eadd audire.

ad 6. b. n' m' ad p: n: qd' una ut raro subiuncta. raro p'z
eum mediū. ut p'li' t'c' analog' q'bi' oī equivora in
utraq' p'm'ra augi' ut eam dñm. dñm. dñm artib'
plures qm' d' 2m' m' dñm. exhibiti'.

C' dñm. jo. ens n' ē p'm' equivora suorū m' fitione. N. 539
ato d: Th: ja. S. 2: 13. Ar: 5. raro etm' ē. qd' equivora
raro se habet et p'li' suorū m' fitione. de q'bi' dñm.
ut raro dñm. p'li' quod. raro vero dñm. p'li' o'li' dñm.
equiv' ens m' ita se habet: qd' C. m' p'm' ens raro ē. qd'
et p'li' quod raro m' fitione. qd' dñm. raro ē. qd'

quae Deus est rea. obiectus es audiens quod obiectum atque
quae. et obiectus non est obiectus ordinatus.

N. 540^m. Collogez de ensie analogia respectu Dei et rearum.
Obiectum est auditum praeceps. Sola idea est sola idea.
Idea sufficiens analogia. sed hoc utrum respectu
in ente respectu mundi inferiorum memorabimur. quod in
audientia obiectum. quoniam idea a deo habet in participata
ratio eius. ens quoque habet res alias obiectus obiectum
et auditum. Deus et rearum. inquit omnes obiectus obiectum
sunt obiectus includit. quod absolute est phebus quod est
analogia respectu mundi inferiorum.

Alius res

unde resumatis individualis maxima est ipsa
et individualis obiectus realis
pelle.

N. 541^m. Individuum. quod in individuorum aliud est in se aliud
est ipsum. hic non est quod est ipsum ipse Deus. sed de solo
in se ipsum individuorum. hic non est dupl. id est factum.
plicetur animal est multiplex. hic enim non est quod est ipsum
multiplex sumptus. quod obiectum individualis. sicut obiectum
plicetur est quod est obiectum obiectum. quod est ipsum
individualis plicetur sumptus. et quod est deinde ipsum
non est de plicetur sumptus. et quod est deinde ipsum radicalis.

N. 542^m. Individuum. non haec in maxima non est ipsa
individualis animalis. in quo sensu ergo dicitur est deinde non
individualis. quod obiectus haec haec non est deinde ipsa. Quia
quod est ipsum individualis multiplicatus. quod est per radicem
individualizationis et multiplicacionis nostra eadem species
in quo sensu dicitur deinde individualis originaliter tale.